

บรรณานุกรม

หนังสือ

กนึ่ง ฉาไชย. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพมหานคร : มิตรนราการพิมพ์, 2530.

จิตติ ติงศภทิตย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 1. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพมหานคร : สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2519.

_____ . คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 2. กรุงเทพมหานคร :
เรือนแก้วการพิมพ์, 2526.

จิราคม กิตยากร, ม.ร.ว. , ยรรยง พวงราช. รายงานผลการศึกษากฎหมายและ
การบริหารงานด้านเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร :
กรมทะเบียนการค้า, 2528.

ฉัชชัย ชุ่มผลศิริ. คำอธิบายกฎหมายเครื่องหมายการค้า. กรุงเทพมหานคร :
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ประจักษ์ศิลป สุพรรณเกสส์. รวมบทความและคำบรรยายเรื่องอาชญากรรมทางการพาณิชย์.
กรุงเทพมหานคร : กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง, 2529.

_____ . อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและคอมพิวเตอร์. กรุงเทพมหานคร :
กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง, 2530.

ประเทือง กীরติบุตร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2523.

พลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา. คำอธิบายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา
ในศาลแขวงและพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาบังคับใช้
ในศาลจังหวัด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2524.

พิพัฒน์ จักรางกูร. คำถามคำตอบกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพมหานคร :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดยงพลเทรดดิ้ง, 2529.

- พิศิษฐ์ เพาะบำรุง. คำบรรยายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค 5
พยานหลักฐาน. กรุงเทพมหานคร : แสงสุทธิการพิมพ์, 2524.
- มานะ พิทยาภรณ์. คำอธิบายกฎหมายที่เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า. กรุงเทพมหานคร :
 โรงพิมพ์อักษรสาส์น, 2514.
- _____ . คำอธิบายพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรม ศิลปกรรมและเครื่องหมายการค้า.
 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518.
- วินิจ มีศรี, ยรรยง พวงราช. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าที่ได้อิทธิพลจากวัฒนธรรม
 และมีค่าแล้ว. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการ กรมทะเบียนการค้า, 2520.
- วิชา มหาคุณ, ธาณินทร์ กรัยวิเชียร. การตีความกฎหมาย. พิมพ์ครั้งที่ 2.
 กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์, 2523.
- หยุด แสงอุทัย. กฎหมายอาญา ภาค 2 - 3. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
 2523.
- บทความ
- โกศล โสภาควิจิตร, " Trademarks and Unfair Competition, "
 (วิมลศิริ ชำนาญเวช, "เครื่องหมายการค้ากับการเอาเปรียบคู่แข่งชั้นในเชิงการค้า,"
วารสารกฎหมาย 1, 170 - 192, 2527).
- จักรพงษ์ เสกสกุลไชย. "ฎีกาวิเคราะห์ : การเลียนแบบชื่อการค้า (มาตรา 18)
 ละเมิดลิขสิทธิ์ให้เกิดเสียหาย (มาตรา 421) ฎีกา 321/2526." วารสารนิติศาสตร์
 14 (มิถุนายน 2527) : 194 - 201.
- ชิงชัย มะโนทัย. "วุฒิวิช ยินส์ใจเย็น (ไม่ได้อีกแล้ว)." ทนายประจำบ้าน 2 (2528) :
 19 - 26.

- เดชอุดม ไกรฤทธิ. "เครื่องหมายการค้าและการปลอมแปลง." ทนายประจำบ้าน
2 (2529) : 58 - 64.
- ธัชชัย ฟูผลศิริ. "ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า." วารสารกฎหมาย
10 (ธันวาคม 2528) : 172 - 196.
- บุญมา เตชะวิเศษ. "ความเหมือนคล้ายของเครื่องหมายการค้า : อุปสรรคอย่างหนึ่ง
ในการจดทะเบียน." วารสารกฎหมาย 10 (ธันวาคม 2528) : 197 - 217.
- ประเสริฐ ศรีธาวรสสิทธิ์. "ภาระการพิสูจน์ที่ยากแก่การพิสูจน์." วารสารอัยการ
7 (มิถุนายน 2527) : 23 - 25.
- ยงยุทธ ธารีสาร. "ปลอมเอกสาร - ปลอมเงินตรา." วารสารกฎหมาย
8 (กุมภาพันธ์ 2527) : 50 - 64.
- ยิ่งศักดิ์ กฤษณจินดา. "แนวความคิดในเรื่องกฎหมายสิทธิบัตร." บทบัญญัติ
4 (2519) : 631 - 635.
- ศูนย์พัฒนากฎหมายและธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. "แมคโดนัลด์เป็น
เครื่องหมายการค้าไม่ได้." วารสารอัยการ 8 (เมษายน 2528) : 102-104.
- _____. "Christian Dior บางทีก็จดได้ บางทีก็จดไม่ได้." วารสารอัยการ
8 (พฤษภาคม 2528) : 65 - 67.
- สุชาติ ธรรมมาพิทักษ์กุล. "แนวพิจารณาเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิในเครื่องหมายการค้า
และการแก้ปัญหาการปลอมแปลง." วารสารกฎหมาย 10 (ธันวาคม 2528) :
218 - 232.
- สุนัย จุลพงศธร. "เปิดกรุเครื่องหมายการค้า." ทนายประจำบ้าน 2 (2529) : 54-57.

สมาคมเครื่องหมายการค้า สิทธิบัตรและลิขสิทธิ์แห่งประเทศไทย. "เครื่องหมายการค้า."

นายประจำบ้านและสำนักงาน 21 (กรกฎาคม 2529) : 67 - 69.

สมบูรณ์ บุญภินันท์. "ความรับผิดชอบทางแพ่งในเรื่องเอาชื่อในการประกอบการค้าของผู้อื่นไปใช้." บทบัญญัติ 40 (2526) : 193 - 198.

_____ . "ข้อสังเกตเกี่ยวกับคดีเครื่องหมายการค้า สิทธิบัตรและลิขสิทธิ์."

คุณภาพ 3 (พฤษภาคม - มิถุนายน 2527) : 11 - 22.

สุรเกียรติ์ เสถียรไทย. "รูปลักษณะของโครงสร้างและกลไกของกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศในช่วง 5 ปีข้างหน้า." วารสารกฎหมาย 10 (กรกฎาคม - พฤศจิกายน 2529) : 222 - 235.

แสวง บุญเฉลิมวิภาศ. "กฎหมายลักษณะอาญา : ประมวลกฎหมายฉบับแรกของไทย."

วารสารนิติศาสตร์ 16 (มิถุนายน 2529) : 112 - 124.

เอกสารอื่น ๆ

ทะเบียนการค้า, กรม. "รวมคำพิพากษาฎีกาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า ปีพ.ศ. 2500 - 2525."

_____ . "บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า."

_____ . "รวมคำวินิจฉัยอุทธรณ์เครื่องหมายการค้า."

_____ . "รวมคำพิพากษาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. 2476 - 2518." พฤศจิกายน 2519.

พิศวาท สุขธนพันธ์. "เอกสารประกอบคำสอนวิชาทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างในส่วนว่าด้วยเครื่องหมายการค้า." 20 มกราคม 2527.

อารีย์ รุ่งพรทวีวัฒน์. "การบังคับใช้กฎหมายอาญาโดยกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทย."

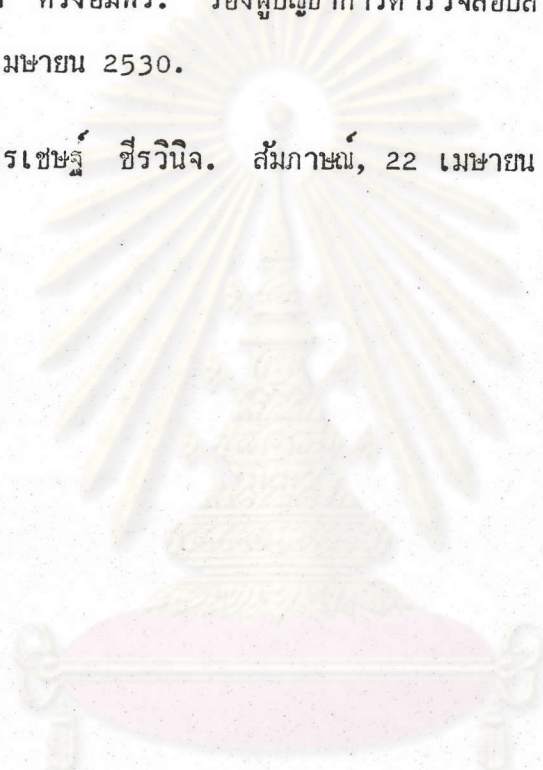
วิทยานิพนธ์ปริณัยมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527.

สัมภาษณ์

พลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา. ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดอุบลราชธานี. สัมภาษณ์,
13 เมษายน 2530.

พลตำรวจตรีสง่า ดวงอัมพร. รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง. สัมภาษณ์,
10 เมษายน 2530.

ร้อยตำรวจเอกสุรเชษฐ์ ซีรวินิจ. สัมภาษณ์, 22 เมษายน 2530.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BIBLIOGRAPHY

Books

- Asian Patent Attorneys Association. Trademarks in APAA Countries.
Tokyo : K.K. Roppo Shuppansha. 1985.
- Bancroft Whitney Company. American Jurisprudence Volume 52, 74.
New York : The Lawyers Co-operative Publishing Company, 1944.
- Brian C. Reid. A Practical Introduction to Trade Marks. London :
Waterlow Publishers Ltd. 1984.
- International Bureau of The World Intellectual Property Organization.
Major Provisions of Trademark Legislation in Selected
Countries. Geneva : WIPO. 1977.
- Marshall B. Clinard & Peter C. Yeager. Corporate Crime. London :
McMillan. 1983.
- R.G. Lloyd. Kerly's Law of Trade Marks and Trade Names. 7 th ed.
London : Sweet & Maxwell Ltd. 1951.
- Roland Rowell. Counterfeiting and Forgery a Practical Guide to The Law.
London : Butterworths. 1986.
- T.A. Blanco White & Robin Jacob. Patents, Trade Marks, Copyright and
Industrial Designs. London : Sweet & Maxwell Ltd. 1970.
- W.R. Cornish. Intellectual Property : Patents, Copyright, Trade Marks
and Allied Rights. London : Sweet & Maxwell. 1981.

ภาคผนวก ก

ภาพเปรียบเทียบแสดงการเลียนเครื่องหมายการค้า

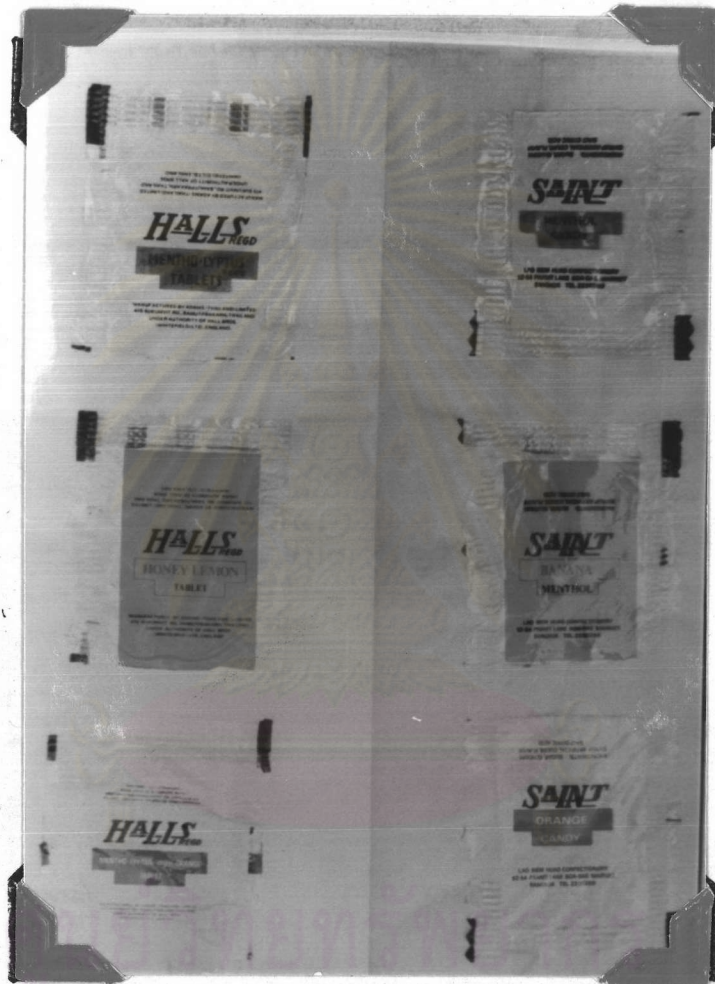
ภาพแสดงการเลียนแบบเครื่องหมายการค้า ซึ่งฟ้องร้องเป็นคดีอาญา ตามมาตรา 274 ในความผิดฐานเลียนแบบเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนแล้ว ระหว่างเครื่องหมายการค้า ตากา สำหรับสินค้ายาแก้ไข้บรรเทาปวด เป็นโจทก์ กับเครื่องหมายการค้า ตากา สำหรับสินค้ายาแก้ไข้บรรเทาปวดเช่นเดียวกัน เป็นจำเลย ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันทั้งในด้านตัวอักษร และเสียง ตลอดจนสีสันทัน ของสลาก แต่ยมีการกลับสิ่งไม่ฟ้อง ในที่สุดเจ้าของเครื่องหมายการค้าฟ้องเอง และศาลพิพากษาถึงที่สุดให้โจทก์ชนะคดี (คดีดำที่ ค. 236/29 คดีแดงที่ 18627/29)

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพแสดงการเขียนแบบเครื่องหมายการค้า ซึ่งฟ้องเป็นคดีอาญาตามมาตรา 274 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ระหว่างเครื่องหมายการค้า HALLS สำหรับสินค้าลูกอม เป็นโจทก์ กับเครื่องหมายการค้า SAINT สำหรับสินค้าลูกอม เช่นเดียวกัน เป็นจำเลย คดีถึงที่สุด ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดจริงตามมาตรา 274 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และ SAINT จะแตกต่างกัน แต่การวางรูปแบบของกระดาษห่อ รวมทั้งสีส้น และการวางตัวอักษรต่าง ๆ ในลักษณะเดียวกัน เป็นการแสดงถึงเจตนาที่จะให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าของผู้อื่น (คดีดำที่ 15188/2523 คดีแดงที่ 8413/2525)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

พุทธศักราช 2474

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริ เห็นสมควรจัดให้มีการคุ้มครองอุตสาหกรรมและพาณิชย์
และยังความสุจริตในพณิชยกรรมให้มั่นคงขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยหม่อมมาตราต่อไปนี้

หมวด 1

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พุทธศักราช 2474

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พุทธศักราช 2474

ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติลักษณะเครื่องหมายและยี่ห้อการค้าชาย พุทธศักราช 2457
ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้

หมวด 2

เครื่องหมายการค้า

มาตรา 3 ตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้ (ถ้าตัวบทมิได้แสดงให้เห็นเป็น
อย่างอื่น) คำว่า "เครื่องหมาย" ให้ความถึงภาพอันคิดขึ้น ตรา คำจำหน้า ใบสลาก
ตัว นาม ลายมือชื่อ คำ ตัวหนังสือ ตัวเลข หรือชุมนุมแห่งสิ่งเหล่านี้

คำว่า "เครื่องหมายการค้า" หมายความว่า เครื่องหมายซึ่งใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อสำแดงว่าสินค้านั้น ๆ เป็นสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้าโดยได้ทำขึ้น โดยการเลือก โดยทำคำรับรอง โดยทำการค้าขายสินค้านั้น หรือโดยเป็นผู้เสนอขาย

มาตรา 4 ท่านว่าสิ่งอันกล่าวต่อไปนี้เป็นสาระสำคัญ ต้องมีสิ่งหนึ่งเป็นอย่างน้อยอยู่ในเครื่องหมายการค้าอันพึงรับจดทะเบียนได้

- (1) ชื่อบริษัท ชื่อเอกชนหรือชื่อห้าง แสดงโดยลักษณะพิเศษหรือจะเพาะ
- (2) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียน หรือของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งของผู้นั้นมาก่อนในกิจการค้าขายนั้น
- (3) คำที่ประดิษฐ์ขึ้นคำหนึ่งหรือหลายคำ
- (4) คำเดียวหรือหลายคำอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติแห่งสินค้าโดยตรงและตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ไม่เป็นชื่อในภูมิศาสตร์ หรือนามสกุล
- (5) เครื่องหมายอื่น ๆ อันมีลักษณะบ่งจะเพาะ แต่ท่านว่า ชื่อ ลายมือชื่อ คำ ๆ หนึ่งหรือหลายคำ อันมิได้อยู่ภายในบรรยายอันกล่าวไว้ในวรรค (1) (2) (3) และ (4) นั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานมาแสดงว่ามีลักษณะบ่งจะเพาะ ก็มีได้รับจดทะเบียน

ตามความหมายแห่งมาตรานี้ คำว่า "ลักษณะบ่งจะเพาะ" หมายความว่า นำมาทำให้เหมาะเพื่อจะใช้ให้เห็นว่าสินค้าของเจ้าของเครื่องหมายการค้าอันติดกับสินค้าของผู้อื่น

มาตรา 5 ในเครื่องหมายการค้า หรือส่วนแห่งเครื่องหมายการค้า นั้น ท่านห้ามมิให้ใช้

- (1) ตราหลวง หรือตราราชการ ขงหลวง ธงราชการ หรือธงชาติ
- (2) พระบรมราชาภิเษย และตัวอักษรยอพระบรมราชาภิเษย
- (3) พระรูปพระเจ้าแผ่นดิน พระมหาลี พระบรมวงศานุวงศ์ฝ่ายหน้า ฝ่ายใน
ในพระราชวงศ์ปัจจุบัน

- (4) พระราชลัญจกร และลัญจกรในราชการ.
- (5) ตราเครื่องหมายราชอิสริยาภรณ์
- (6) เครื่องหมายกาชาด หรือชื่อกาชาด หรือกาเยเนวา
- (7) เครื่องหมายอย่างใด ๆ อันชดศอรัฎฐประศาสน์นโยบาย หรือศีลธรรม
- (8) ภาพอันคิดขึ้นให้เป็นอย่างเดียวกับ หรือคล้ายคลึงกับเหรียญ ใบสำคัญ
คู่มือ หรือประกาศนียบัตร อันได้ให้เป็นรางวัลในการแสดงพิพิธภัณฑ
ซึ่งรัฐบาลสยาม หรือรัฐบาลต่างประเทศ หรือประชาบาลใดจัดตั้งให้
มีขึ้น นอกจากจะได้รับเหรียญ ใบสำคัญคู่มือ หรือประกาศนียบัตร
เช่นนั้น เป็นรางวัลสำหรับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายนั้น
- (9) รูปคนที่ยังมีชีวิตอยู่ โดยเขาไม่ได้ให้อนุญาต หรือรูปคนที่ตาย โดยไม่
ได้รับความยินยอมของบุพพการี ผู้สืบสันดาน สามี และภริยา

หมวด 3

การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา 6 เครื่องหมายการค้าอันชอบด้วยบทบัญญัติแห่งมาตรา 4 และทั้ง
ไม่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา 5 ไซ้ ท่านว่าอาจจดทะเบียนได้

มาตรา 7 การขอจดทะเบียนต้องปฏิบัติตามวิธีอันบัญญัติไว้ในกฎเสนาบดี และ
ต้องส่งแบบเครื่องหมายการค้าที่จะจดทะเบียนนั้นเองมาด้วย

มาตรา 8 การขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น จะขอจดสำหรับสินค้า
ทั้งจำพวกตามรายการจำพวกสินค้าตัดท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือจะขอจดสำหรับสินค้าเฉพาะ
อย่างก็ได้

มาตรา 9 ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่ได้เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าไซ้ ท่านว่า
ต้องมีหนังสือมอบฉันทะ แสดงว่าผู้ขอมีอำนาจที่จะขอจดทะเบียนได้แนบมากับคำขอด้วย

มาตรา 10 ท่านห้ามมิให้รับคำขอจดทะเบียนไว้พิจารณา เว้นแต่เจ้าของ
เครื่องหมายหรือตัวแทนมีสำนักงานการค้าตั้งอยู่เป็นที่ในประเทศสยาม หรือมีสถานที่
ส่งบัตรหมายถึงได้ในประเทศสยาม

มาตรา 11 ถ้าประสงค์จะใช้เครื่องหมายการค้าอันเดียวกัน สำหรับสินค้า
ต่างจำพวกให้ยื่นคำขอแยกเป็นจำพวกละฉบับ

มาตรา 12 เครื่องหมายการค้าสองหรือกว่าสองเครื่องหมายอันใช้สำหรับ
สินค้าชนิดเดียวกัน ถ้าคล้ายกันจนถึงกับว่านอกจากผู้ขอจะใช้เองแล้ว ก็เป็นการมุ่งหมาย
จะลวงหรือทำให้เกิดสับสนกัน ฉะนั้น ท่านว่าถ้าผู้ขอคนเดียวกันจะจดทะเบียนเป็นเครื่อง
หมายชุดก็ได้

มาตรา 13 ถ้าเครื่องหมายการค้ามีคำเขียนเป็นหนังสืออื่น นอกจากหนังสือ
ไทยให้มีสลักหลังคำขอ เขียนคำนั้น ๆ เป็นหนังสือไทย และถ้าแปลเป็นไทยได้ ก็ให้มีคำ
แปลด้วย คำสลักหลังนั้น เจ้าของหรือผู้แทนต้องลงลายมือชื่อ

มาตรา 14 นายทะเบียนมีอำนาจเรียกให้ผู้ขอจดทะเบียนส่งแม่พิมพ์รูปเครื่อง
หมายการค้าที่ขอจดทะเบียนตามขนาดซึ่งนายทะเบียนจะกำหนด

มาตรา 15 ภายในบังคับบทบัญญัติมาตรา 17 วรรค 2 ท่านว่า บรรดาคำขอ
จดทะเบียนซึ่งยื่นไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
แล้ว ให้ถือว่ายื่นในวันใช้พระราชบัญญัตินี้

มาตรา 16 ถ้านายทะเบียนเห็นว่า เครื่องหมายการค้ารายใดมีลักษณะต้อง
ห้ามตามมาตรา 5 หรือเหมือนกันกับเครื่องหมายการค้าที่เจ้าของอื่นได้นำมาจดทะเบียน
ไว้แล้ว เพื่อสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือเป็นเครื่องหมายที่คล้ายกับเครื่องหมายเช่นที่ว่านี้

ความตามมาตรา 11 นี้ ได้แก้ไขแทนความเดิม ซึ่งได้ถูกยกเลิกตามมาตรา 4
แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2504 แล้ว

จนถึงนับได้ว่าเป็นการลวงสาธารณชน หรือถ้านายทะเบียนเห็นว่ากรมได้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน และให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่รับจดทะเบียนนั้นไปให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบ

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่รับจดทะเบียน ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ตามมาตรา 19 ทวิ โดยยื่นต่อนายทะเบียน

มาตรา 17 ถ้ามีบุคคลหลายคนต่างคนต่างอ้างว่า เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าอันเดียวกันหรือเกือบเหมือนกัน ใช้สำหรับสินค้าเดียวกันหรือชนิดเดียวกัน และต่างคนต่างร้องขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าอันนี้ ๆ ท่านให้นายทะเบียนมีหนังสือลงทะเบียนไปประณัยบอกไปยังบรรดาผู้ขอจดทะเบียนทุกคนว่า ขอช้ากัน ใดตกลงกันเอง หรือนำคดีไปสู่ศาล

ภายในสามเดือนนับแต่วันที่ส่งหนังสือบอกไป ถ้านายทะเบียนไม่ได้รับแจ้งความว่าผู้ขอใดตกลงกันแล้ว หรือได้นำคดีไปสู่ศาลแล้ว ให้นายทะเบียนจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าซึ่งตามความจริง เจ้าของได้ขอขึ้นมาก่อนผู้อื่น

ถ้าผู้ขอจดทะเบียนทุกฝ่ายได้ทำความตกลงกัน ก็ให้จดทะเบียนตามข้อตกลงนั้น

มาตรา 18 เครื่องหมายการค้าที่ต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริตหรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเดียวกัน หรือเกือบเหมือนกันสำหรับสินค้าเดียวกันหรือชนิดเดียวกันให้แก่หลายเจ้าของก็ได้ โดยมีหรือไม่มีเงื่อนไขและข้อจำกัดในวิธีหรือเขตที่แห่งการใช้ หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนด

การส่งรับจดทะเบียนโดยมีหรือไม่มีเงื่อนไขหรือข้อจำกัด หรือการส่งไม่รับจดทะเบียนให้นายทะเบียนแจ้ง เจ้าของเครื่องหมายการค้าซึ่งได้ขอจดทะเบียนทราบเป็นหนังสือ

ความตามมาตรา 17 นี้ ได้แก้ไขแทนความเดิม ซึ่งได้ถูกยกเลิกตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2504 แล้ว

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนตามความในวรรคสอง เจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามมาตรา 19 ทวิ โดยยื่นต่อนายทะเบียน

มาตรา 19 ถ้าในเครื่องหมายการค้ามีสิ่งใดที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย หรือมีลักษณะไม่บัง เจาะว่าเป็นของสินค้านั้น ก่อนที่นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนหรือไม่ นายทะเบียนจะสั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้ส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนแห่งเครื่องหมายนั้น หรือทั้งหมด หรือบางภาค แห่งสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขาย ที่นายทะเบียนเห็นว่าผู้จดทะเบียนไม่ควรเป็นเจ้าของแต่ผู้เดียว หรือจะสั่งให้แสดงปฏิเสธอย่างอื่นตามที่เห็นว่าต้องแสดงเพื่อกำหนดเขตแห่งสิทธิของเจ้าของในการจดทะเบียนนั้นก็ไ้ แต่คำสั่งแสดงปฏิเสธอันลงไว้ในทะเบียนนั้นไม่กระทบถึงสิทธิแห่งเจ้าของ โดยประการอันมิได้เป็นปัญหาเนื่องแต่การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เจ้าของให้คำสั่งแสดงปฏิเสธนั้น

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้จดทะเบียนทราบคำสั่งของนายทะเบียน ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ตามมาตรา 19 ทวิ โดยยื่นต่อนายทะเบียน

มาตรา 19 ทวิ ให้มีคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ประกอบด้วยอธิบดีกรมทะเบียนการค้าเป็นประธาน และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีจะได้แต่งตั้งอีกอย่างน้อยสี่คน อย่างมากหกคน

กรรมการเครื่องหมายการค้าซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

* ความตามมาตรา 19 นี้ ได้แก้ไขแทนความเดิม ซึ่งได้ถูกยกเลิกตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2504 แล้ว

** ความตามมาตรา 19 นี้ ได้เพิ่มเติมขึ้นใหม่ ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2504 แล้ว

มาตรา 19 ตรี คณะกรรมการเครื่องหมายการค้ามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) วินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา 16 มาตรา 18 มาตรา 19 และ มาตรา 22 ซึ่งได้ยื่นทางนายทะเบียน ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้รับจดทะเบียน คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขข้อจำกัดในวิधिเขตที่แต่งการใช้หรือข้อจำกัดอื่น หรือจะให้ เปลี่ยนแปลงข้อกำหนดของนายทะเบียนตามที่เห็นสมควรก็ได้

(2) ส่งเพิกถอนทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เห็นว่าขัดต่อนโยบายแห่งรัฐ

มาตรา 19 จัตวา นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ตามวรรคสองของ มาตรา 19 ตรี กรรมการเครื่องหมายการค้าซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับความผิดอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

กรรมการเครื่องหมายการค้าซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ผู้ใดพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่น เป็นกรรมการแทน กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งตาม วาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา 19 เบญจ ในการประชุมของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าทุก คราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม หากประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุมแทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียง
หนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก
เสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าให้เป็นที่สุด

มาตรา 20 เมื่อรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เข้าร่วมในความ
ตกลงรายใดในระหว่างประเทศ เพื่อคุ้มครองสิทธิในอุตสาหกรรมแล้ว บุคคลใดได้ร้องขอ
ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าของตนในประเทศซึ่งอยู่ในความตกลงนั้นไซ้ ท่านว่า
ในการจดทะเบียนบุคคลนั้นมีสิทธิต่อเวลาขึ้นคำร้องก่อนหลังผู้อื่นตามที่บัญญัติไว้ในความ
ตกลงระหว่างประเทศนั้น ให้เสนาบดีมีอำนาจออกกฎเพื่อให้การเป็นไปตามบัญญัติในความ
ตกลงนั้น ๆ อันเกี่ยวแก่สิทธิแห่งการยื่นคำร้องก่อนหลัง

หมวด 4

การรับจดทะเบียน

มาตรา 21 เมื่อนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นควรรับจดทะเบียนเครื่องหมาย
การค้ารายใดให้นายทะเบียนประกาศคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายนั้นตามวิธีที่กำหนดไว้ใน
กฎเสนาบดี

มาตรา 22 ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศคำขอจดทะเบียนเครื่องหมาย
การค้าตามมาตรา 21 ผู้ใดจะยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นต่อนาย
ทะเบียน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้

ให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำคัดค้านไปยังผู้ขอจดทะเบียนโดยไม่ชักช้า และภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้อ้างสำเนาคำคัดค้านนั้น ผู้ขอจดทะเบียนต้องยื่นคำโต้แย้งแถลงเหตุ
ที่ตนอาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียน ถ้ามิได้กระทำดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ขอจดทะเบียนละ
ทิ้งคำขอจดทะเบียนของตน

ความตามมาตรา ๓ ได้แก้ไขแทนความเดิม ซึ่งได้ถูกยกเลิกตามมาตรา ๘ แห่ง
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๔ แล้ว

ถ้าผู้ขอจดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งดังที่กล่าวมาแล้ว ให้นายทะเบียนส่งสำเนา คำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า นายทะเบียนจะให้ทั้งสองฝ่ายมาแถลงการณ์ ในฟังก่อน แล้วให้คำวินิจฉัยก็ได้

เมื่อนายทะเบียนได้ให้คำวินิจฉัยแล้ว ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

(1) จะอุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามมาตรา 19 ทวิ ก็ได้เมื่ออุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์จะดำเนินคดีทางศาลในกรณีเดียวกันมิได้ หรือ

(2) จะนำคดีไปสู่ศาลก็ได้ และให้แจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนถึงการ นำคดีไปสู่ศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้แจ้งและแสดงหลักฐานให้นายทะเบียนทราบว่าได้นำคดีไป สู่ศาลแล้ว ให้นายทะเบียนรอฟังคำพิพากษาของศาล

ถ้ามิได้มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียน หรือนำคดีไปสู่ศาลภายในกำหนด เวลาดังกล่าวแล้ว สิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า หรือนำคดีไปสู่ศาล เป็นอันสิ้นไป

มาตรา 23 เมื่อนายทะเบียนรับคำขอจดทะเบียนรายใด และคำขอนั้นไม่มีผู้ คัดค้านก็ดีหรือมีผู้คัดค้านแต่ได้วินิจฉัยให้ผู้นั้นคำขอชนะก็ดี ท่านให้นายทะเบียนจดทะเบียน เครื่องหมายการค้านั้นตามวิธีที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา 24 เมื่อรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใด ท่านว่าภายในบังคับ แห่งมาตรา 15 ให้จกวันที่ลงในคำขอนั้นเป็นวันจดทะเบียน และตามความหมายของพระราช บัญญัตินี้ให้ถือว่าวันนั้นเป็นวันจดทะเบียน

มาตรา 25 เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้วให้นายทะเบียนออกหนังสือ คู่มือให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา 26 ถ้าการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากระทำให้เสร็จไปภายในหกเดือนนับแต่วันของการจดทะเบียนไม่ได้ เพราะความบกพร่องของผู้จดทะเบียน ให้นำทะเบียนแจ้งความเป็นหนังสือให้ผู้จดทะเบียนทราบ และถ้าการจดทะเบียนไม่เสร็จไปภายในเวลาที่กำหนดให้ในคำแจ้งความทูลให้ถือว่าผู้ขอละทิ้งคำขอของตน

หมวด 5

ผลแห่งการจดทะเบียน

มาตรา 27 ภายในบังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลผู้ใดจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทูลให้ถือว่าเป็นเจ้าของ มีสิทธิผู้เดียวเพื่อใช้เครื่องหมายสำหรับสินค้าทั้งหมดในจำพวกหนึ่ง หรือหลายจำพวกที่ใดจดทะเบียนไว้

มาตรา 28 เครื่องหมายการค้าอันใดจดทะเบียนไว้โดยมิได้จำกัดสินนี้ ให้ถือว่าใดจดทะเบียนไว้ทุกสิ่ง

มาตรา 29 เมื่อได้ใช้พระราชบัญญัตินี้หาปีแล้ว ทานว่าผู้ใดจะนำคดีสู่ศาลเพื่อป้องกันหรือเรียกค่าเสียหายในการลวงสิทธิเครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียนนั้นไม่ได้ ทานว่าขอความในพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบถึงสิทธิในการฟ้องร้องคดีซึ่งจำเลยเอาสินค้าของจำเลยไปลวงขายว่าเป็นสินค้าของผู้อื่น และไม่ตัดสิทธิทางแก้อันผู้เสียหายจะพึงมี

มาตรา 30 การจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ทานว่าไม่เป็นการขัดขวางต่อผู้ใดในการใช้โดยสุจริต ซึ่งนามและสำนักงานการค้าของตน หรือของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งตนมาก่อน ในกิจการค้าขายนั้น หรือสิทธิในการใช้โดยสุจริตซึ่งคำบรรยายลักษณะหรือคุณสมบัติแห่งสินค้าของตน

หมวด 6

การจดทะเบียนและการโอนเครื่องหมายการค้า

มาตรา 31 สิทธิในเครื่องหมายการค้านั้น โอนกันได้แต่เฉพาะเมื่อโอนพร้อมกับกิจการค้าขายสินค้าที่ได้จดทะเบียนใช้เครื่องหมายนั้น

มาตรา 32 เครื่องหมายชุดที่จดทะเบียนไว้ตามมาตรา 12 นั้น ถ้าจะโอนแก่กันต้องโอนทั้งชุด ท่านมิให้แยกโอน

มาตรา 33 การโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วก็ดี หรือการเปลี่ยนแปลงข้อความใด ๆ ซึ่งได้จดทะเบียนแล้วก็ดี ท่านว่าต้องจดทะเบียนจึงจะสมบูรณ์

มาตรา 34 การขอเปลี่ยนแปลงก็ดี ขอโอนก็ดี ต้องยื่นหนังสือคำขอตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

หมวด 7

ต่ออายุและเพิกถอนการจดทะเบียน

มาตรา 35 การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น ท่านว่าสมบูรณ์เพียงสิบปี แต่จะต่ออายุตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา 36 ภายในเวลาสามเดือนก่อนสิ้นอายุการจดทะเบียน เจ้าของจะขอต่ออายุเครื่องหมายการค้าของตนตามวิธีที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดีอีกสิบปี จากวันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิมหรือจากวันสิ้นอายุที่ได้ออไว้ครั้งหลังก็ได้

มาตรา 37 ก่อนสิ้นอายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไม่น้อยกว่าสามเดือน ให้นายทะเบียนแจ้งวันสิ้นอายุไปยังเจ้าของเครื่องหมาย ณ สำนักงานที่จดทะเบียนไว้ และเมื่อหมดอายุการจดทะเบียนแล้ว ถ้าไม่มีคำขอต่ออายุยื่นขึ้นมาก็ดี หรือเจ้าของไม่ปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดีสำหรับการขอต่ออายุก็ดี ท่านว่านายทะเบียนจะเพิกถอนเครื่องหมายการค้านั้นเสียจากทะเบียนก็ได้

มาตรา 38 เมื่อนายทะเบียนได้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าตามความในมาตรา 37 แล้ว ถ้ามีการขอจดทะเบียนขึ้นมากภายในสิบสอง เดือนนับแต่วันเพิกถอน ท่านให้ถือว่าเครื่องหมายนั้นยังอยู่ในทะเบียน เว้นแต่จะมีผู้มาแสดงให้เป็นที่พอใจนายทะเบียนได้ว่า เครื่องหมายนั้นมีใครมาใช้โดยสุจริตในระหว่างสองปีก่อนวันที่เพิกถอนนั้น

มาตรา 39 ทะเบียนเครื่องหมายการค้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมาย (หรือผู้แทน) ได้เลิกตั้งสำนักงานการค้า หรือสถานที่สำหรับส่งบัตรหมายในประเทศสยาม ท่านว่าให้นายทะเบียนเพิกถอนทะเบียนเครื่องหมายการค้าอันเสีย

มาตรา 40 ก่อนดำเนินการเพิกถอนทะเบียนเครื่องหมายการค้า ตามข้อความในมาตรา 37 หรือ 39 นั้นให้นายทะเบียนมีหนังสือบอกล่วงหน้าแก่เจ้าของหรือผู้แทนสามเดือน คำบอกล่วงหน้านั้นให้ส่ง ณ สำนักงานซึ่งได้จดทะเบียนครั้งหลัง

มาตรา 41 ทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น ศาลอาจมีคำสั่งให้เพิกถอนได้ เมื่อผู้มีส่วนได้เสียได้ยื่นคำร้องและแสดงได้ว่า

- (1) ผู้ร้องมีสิทธิในเครื่องหมายการค้าอันดีกว่าผู้ที่ได้จดทะเบียนเป็นเจ้าของ หรือ
- (2) เครื่องหมายการค้าอันในบัดนี้เป็นสิ่งสามัญในการค้าขาย หรือ
- (3) เครื่องหมายการค้าอัน ได้จดทะเบียนไว้ผิดคอบทบัญญัติมาตรา 4 และมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัตินี้

ถ้าผู้ร้องแสดงได้เพียงว่าตนมีสิทธิดีกว่าเฉพาะสินค้าบางอย่างในจำพวกที่ได้จดทะเบียนไว้ ก็ให้ศาลมีคำสั่งจำกัดสิทธิแห่งการจดทะเบียนให้อยู่เฉพาะสินค้า ซึ่งผู้ร้องไม่ได้แสดงว่าตนมีสิทธิดีกว่า

มาตรา 42 เมื่อมีเจ้าทุกข์ร้องขอต่อศาลและศาลพิจารณาเห็นเหตุว่า ผู้เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า หรือเจ้าของคนก่อนได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้โดยมิได้ตั้งใจสุจริตที่จะใช้เป็นเครื่องหมายสินค้านั้น ๆ และตามความจริงก็มีได้เคยใช้เครื่อง

หมายนั้นสำหรับสินค้าอื่น ๆ โดยสุจริตประการหนึ่ง หรืออีกประการหนึ่งในระหว่างห้าปี
ก่อนร้องขอขึ้นมิได้มีการใช้โดยสุจริต ซึ่งเครื่องหมายการค้าอันใดจดทะเบียนไว้ครั้งนี้
ศาลอาจสั่งให้เพิกถอนการจดทะเบียน เว้นแต่การที่ไม่ได้ใช้เครื่องหมายการค้าดังกล่าว
มาข้างบนนั้นเป็นด้วยพฤติการณ์พิเศษในการค้า และไม่ใช้เป็นเพราะความตั้งใจที่จะไม่ใช้
หรือความตั้งใจที่จะละทิ้ง เครื่องหมายนั้นสำหรับสินค้าที่จดทะเบียนไว้

หมวด 8

เบ็ดเตล็ด

มาตรา 43 ระยะเวลาทำการ บุคคลผู้ใดทราบ มีสิทธิมาตรวจทะเบียน
เครื่องหมายการค้า ณ หอทะเบียน และขอสำเนารายการจดทะเบียนได้ แต่ต้องเสียค่า
ธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา 44 ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ทานว่าศาลอาญา
ธรรมเนียมศาลในส่วนของนายทะเบียนนั้นให้อยู่ในดุลพินิจของศาล แต่มิให้ศาลสั่งให้นาย
ทะเบียนเสียค่าฤชาธรรมเนียมแทนฝ่ายอื่น

มาตรา 45 ผู้ใดแสดงเครื่องหมายการค้าที่มีได้จดทะเบียน ว่าเป็นเครื่องหมาย
ที่จดทะเบียนแล้วหรือเสนอขายสินค้าซึ่งมีเครื่องหมายที่ตนรู้ว่าเป็นเท็จเช่นว่ามานี้ ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

สินค้าที่ใช้เครื่องหมายเท็จตามวรรคก่อนนั้นให้รับเสีย ไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตาม
คำพิพากษาหรือไม่

มาตรา 46 ให้เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์ และกมณาคม มีหน้าที่รักษาการให้เป็น
ไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม และว่าด้วย
กิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทพระราชบัญญัตินี้

ความตามมาตรานี้ ได้แก้ไขแทนความจริง ซึ่งได้ถูกยกเลิกตามมาตรา 9 แห่ง
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2504 แล้ว

กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมา ณ วันที่ 1 เมษายน พุทธศักราช 2474 เป็นปีที่ 7 ในรัชกาลปัจจุบัน

หมายเหตุ บทบัญญัติตามมาตรา 10 11 และ 12 ดังต่อไปนี้ เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2504

มาตรา 10 ให้ถือว่าอุทธรณ์ตามมาตรา 16 มาตรา 18 หรือมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช 2474 ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังมีคดีวินิจฉัยเป็นอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 11 กำหนดเวลาสำหรับยื่นอุทธรณ์ คำสั่งนายทะเบียนตามมาตรา 16 มาตรา 18 และมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช 2474 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2476 กำหนดเวลาขึ้นคำคัดค้านการจดทะเบียน กำหนดเวลาให้ผู้อยู่จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งที่อาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียน และกำหนดเวลาให้นายทะเบียนทราบว่า ใต้น้ำคดีไปสู่ศาลแล้วตามมาตรา 22 (ก) มาตรา 22 (ค) และมาตรา 22 วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช 2474 ถ้ายังมีใต้น้ำสุดลงก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ใต้น้ำกำหนดเวลาดังกล่าวตามมาตรา 16 มาตรา 18 มาตรา 19 และมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช 2474 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นต้นไป

มาตรา 12 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการรักษากฎการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ

รายการจำพวกสินค้า

- จำพวกที่ 1 เหมี่วัตถุสำหรับใช้ในหัตถกรรม การถ่ายรูป หรือการค้นหาคำความรูทาง ฟิสิกและใช้เป็นยากันผุเสีย
- จำพวกที่ 2 เหมี่วัตถุสำหรับใช้ในการทำไรนา เรือสวน การรักษาโรคสัตว์และ การสุขภาพ
- จำพวกที่ 3 เหมี่วัตถุซึ่งทำขึ้นสำหรับใช้เป็นไอสด และในการผสมไอสด
- จำพวกที่ 4 วัตถุซึ่งมาแต่รกษชาติ สัตว์ และแร่ ตามธรรมชาติเดิม หรือทำขึ้นแล้ว บางซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
- จำพวกที่ 5 โลหะที่ไม่ได้คัดแปลงขึ้นและที่คัดแปลงขึ้นบ้างแล้ว สำหรับใช้ในหัตถกรรม
- จำพวกที่ 6 เครื่องจักรทุกชนิด และส่วนของเครื่องจักร เว้นแต่เครื่องจักรที่ใช้ในการ ทำไรนาเรือสวน และส่วนของเครื่องจักรนั้น ๆ ซึ่งเข้าในจำพวกที่ 7
- จำพวกที่ 7 เครื่องจักรที่ใช้ในการทำไรนาเรือสวน และส่วนของเครื่องจักรนั้น ๆ
- จำพวกที่ 8 บรรดาเครื่องมือในทางวิทยาศาสตร์ สำหรับใช้เป็นประโยชน์ต่าง ๆ และ เครื่องมือสำหรับการสอน
- จำพวกที่ 9 เครื่องดนตรี
- จำพวกที่ 10 เครื่องบอกเวลา
- จำพวกที่ 11 เครื่องมือและสิ่งซึ่งประดิษฐ์ขึ้น (ที่ไม่มีไอสดผสมอยู่) สำหรับใช้ใน ศัลยกรรม หรือการบำบัดโรคแกมมนุษย์และสัตว์
- จำพวกที่ 12 เครื่องตัด จั้ม และเครื่องมือมีคม
- จำพวกที่ 13 ของที่ทำด้วยโลหะ ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
- จำพวกที่ 14 ของที่ทำด้วยโลหะอันมีค่า และเครื่องอาภรณ์ประดับกายรวมทั้งของที่ทำ เที่ยมด้วย
- จำพวกที่ 15 เครื่องแก้วและกระจก

- จำพวกที่ 16 เครื่องกระเบื้องและเครื่องปั้นดินเผา
- จำพวกที่ 17 ของซึ่งทำขึ้นจากแร่และจากวัตถุอื่น ๆ เพื่อการก่อสร้าง และตกแต่ง
- จำพวกที่ 18 สิ่งซึ่งประดิษฐ์ขึ้น เพื่อใช้ในการวิศวกรรม สถาปนิก และก่อสร้าง
- จำพวกที่ 19 ศัตราวุธ กระสุนดินดำ และอาวุธกลัด ซึ่งไม่เข้าในจำพวกที่ 20
- จำพวกที่ 20 วัตถุระเบิด
- จำพวกที่ 21 สิ่งซึ่งประดิษฐ์ขึ้นเพื่อใช้ในการเดินฝัगत้อเรือ และเครื่องใช้ต่าง ๆ สำหรับเรือซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
- จำพวกที่ 22 ยวดยาน
- จำพวกที่ 23 ก. คาย
ข. คายเย็บผ้า
- จำพวกที่ 24 ผ้าฝ้าย
- จำพวกที่ 25 ของทำด้วยฝ้าย ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
- จำพวกที่ 26 เส้นลิเนนและเส้นปอต่าง ๆ (เฮมพ์)
- จำพวกที่ 27 ผ้าลิเนนและผ้าปอต่าง ๆ (เฮมพ์)
- จำพวกที่ 28 ของทำด้วยลิเนนและปอต่าง ๆ (เฮมพ์) ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
- จำพวกที่ 29 เส้นปอกระเจา (ยูต) และผ้าป่าน และของอื่น ๆ ที่ทำด้วยปอกระเจา (ยูต) ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
- จำพวกที่ 30 ไหมปั่น ไหมทั้น และไหมเข็บ
- จำพวกที่ 31 ผ้าแพร
- จำพวกที่ 32 ของทำด้วยไหม ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
- จำพวกที่ 33 เส้นขนสัตว์ทั้น หรือไหมพรม
- จำพวกที่ 34 ผ้าทำด้วยขนสัตว์ หรือไหมพรม
- จำพวกที่ 35 ของทำด้วยขนสัตว์และไหมพรม ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
- จำพวกที่ 36 พรม ผ้าปูพื้น และผ้านวม
- จำพวกที่ 37 หนังสัตว์ฟอก หนังสัตว์ที่ยังมีไต่ฟอก ทั้งที่แต่งแล้วและยังมีไต่แต่งกับของทำด้วย หนังสัตว์ฟอกแล้ว ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น

- จำพวกที่ 38 เครื่องนุ่งห่มและแต่งกาย
- จำพวกที่ 39 กระจก (นอกจากกระจกปิกนัง) เครื่องเขียน และเครื่องเย็บสมุด
- จำพวกที่ 40 ของที่ทำด้วยยางอินเดียนับเบอร์และยางกัตตะเปอร์ชา ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
- จำพวกที่ 41 เครื่องแต่งเรือน
- จำพวกที่ 42 วัตถุที่ใช้เป็นอาหาร หรือเป็นเครื่องปรุงอาหาร
- จำพวกที่ 43 สุราเมรัย
- จำพวกที่ 44 น้ำแร่ และน้ำอัดลม ซึ่งเป็นเองและทำขึ้น
- จำพวกที่ 45 ยาสูบที่แต่งแล้ว และยังมีโคแดง
- จำพวกที่ 46 พืชพรรณ สำหรับการทำไรนาเรือกสวน
- จำพวกที่ 47 เทียน สะบู่สามัญ ของสำหรับล้างทำความสะอาด น้ำมันจุดเพื่อสว่าง เพื่อให้เกิดความร้อน และน้ำมันหยอดเครื่องจักร ไมซ์ไฟ แฟ้ง คราม และสิ่งอื่นที่ทำขึ้นใช้ในการซักฟอก
- จำพวกที่ 48 เครื่องหอม (รวมทั้งเครื่อง เบ็ดเตล็ดสำหรับแต่งกาย ทบแต่งผิว สิ่งที่ทำขึ้นใช้สำหรับฟัน สำหรับผม และสะบู่หอม)
- จำพวกที่ 49 เครื่องเล่นทุกชนิด และสิ่งทั้งปวงที่ใช้ในการกีฬา ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
- จำพวกที่ 50 เบ็ดเตล็ด
- (1) ของทำด้วยเขี้ยวงา กระจุก หรือไม้ ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
 - (2) ของทำด้วยฟางหรือหญ้า ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
 - (3) ของทำมาจากสัตว์ และรุกขชาติ ซึ่งไม่เข้าในจำพวกอื่น
 - (4) กลองยาสูบ
 - (5) รวม ไมทาว แฟรง และหวี
 - (6) ยาขัดทาเครื่องแต่งเรือน ยาขัดทาภาชนะ
 - (7) ผ้ายาปอลิน ผ้ายาเตนต์ ผ้ายากันฝน เชือกเส้นใหญ่ (ปอกระเจาหรือปอต่าง ๆ) เชือกต่าง ๆ
 - (8) คุ่มทุกชนิด นอกจากคุ่มที่ทำด้วยโลหะอันมีค่าหรือของเทียมโลหะนั้น
 - (9) ของอัด (เบ็ดกิง) และสายสูบน้ำ
 - (10) ของต่าง ๆ ซึ่งไม่เข้าในจำพวกที่กล่าวมาแล้ว

(สำเนา)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2521)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

พุทธศักราช 2474

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พุทธศักราช 2474 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมทนายกฎกระทรวงพาณิชย์และคณาคมออกตามความ
ในมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2474 (ฉบับที่ 1) ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2514) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช 2474 และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมทนายกฎกระทรวงนี้แทน.

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2521

(ลงชื่อ) นาย พูนวัตถุ

(นายนาม พูนวัตถุ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

ศูนย์วิทยุโทรพัช
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อัตราค่าธรรมเนียม

- (1) ค่าจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน
(ก) สินค้าอย่างเดี่ยว	500 บาท
(ข) สินค้าตั้งแต่สองอย่างแต่ไม่เกินห้าอย่าง	1,000 บาท
(ค) สินค้าตั้งแต่หกอย่างหรือทั้งจำพวก	3,000 บาท
- (2) ค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมสำหรับเครื่องหมายการค้าที่คานกว้างหรือคานยาวเกิน 5 เซนติเมตร ให้คิดส่วนที่เกินทุก 1 เซนติเมตร หรือส่วนของ เซนติเมตรต่อ
- 50 บาท
- (3) ค่าขอแก้ไขเพิ่มเติมคำจดทะเบียนหรือเอกสาร อันเกี่ยวข้องกับ
การจดทะเบียนหรือคำขอให้จดทะเบียนแสดงปฏิเสศ
- 100 บาท
- (4) ค่าร้องคัดค้านการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เรื่องละ
- 500 บาท
- (5) ค่าโต้แย้งคำร้องคัดค้าน เรื่องละ
- 200 บาท
- (6) ค่าจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามข้อสัญญา เรื่องละ
- 500 บาท
- (7) ค่าแจ้งว่าไต่ฟ้องคดีในศาลแล้ว เรื่องละ
- 30 บาท
- (8) อุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อ
คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า เรื่องละ
- 1,000 บาท
- (9) ค่าจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงข้อความที่จดทะเบียนแล้ว
- 200 บาท
- (10) ค่าจดทะเบียนโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้า เรื่องละ
- 1,000 บาท
- (11) ค่าขอให้ชื่อนามเจ้าของคนหลังลงในทะเบียนว่าเป็น
เจ้าของเครื่องหมายการค้า
- 1,000 บาท
- (12) ค่าขอต่ออายุเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน
(ก) สินค้าอย่างเดี่ยว	500 บาท
(ข) สินค้าตั้งแต่สองอย่างแต่ไม่เกินห้าอย่าง	1,000 บาท
(ค) สินค้าตั้งแต่หกอย่างหรือทั้งจำพวก	3,000 บาท
- (13) การขอตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า ชั่วโมงละ
- 50 บาท
- เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นชั่วโมง
- (14) การขอสำเนาหรือขอให้ถ่ายเอกสารรวมทั้งคำรับรอง หน้าที่ละ
- 50 บาท

กฎเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม
ออกตามความในมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

พ.ศ. 2474

(ฉบับที่ 1)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ. 2474 เสนาบดีกระทรวงพาณิชย์และคมนาคม ออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ตั้งจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าขึ้นในกรมทะเบียนการค้า
มีนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นผู้ดำเนินการ
ให้นายทะเบียนมีหน้าที่ดังนี้

- (ก) ยังให้รายการทั้งหลายอันเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียน
ลงไว้ในสารบบและเก็บบรรดาเอกสารซึ่งเกี่ยวกับการณ์นี้ แยกกันไว้รายละเอียด
- (ข) ออกหนังสือจดหมายเหตุแสดงรายการเครื่องหมายการค้าเพื่อประกาศ
คำขอจดทะเบียน ซึ่งนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นควรรับจดทะเบียน
- (ค) ยังให้เครื่องหมายการค้าอันรับจดทะเบียนแล้วลงไว้ในทะเบียน
เครื่องหมายการค้า และเก็บแบบเครื่องหมายการค้าขึ้นไว้ในทะเบียนแบบเครื่องหมายการค้า

การขอจดทะเบียน

ข้อ 2. คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น ให้ใช้แบบ ค.ม. 1

ข้อ 3. ถ้าผู้ขอจดทะเบียนเป็นห้างหรือหุ้นส่วน ซึ่งมีได้เป็นนิติบุคคล คำขอต้อง
ลงลายมือชื่อบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจให้เป็นผู้แทนของห้างหรือหุ้นส่วนนั้น

ถ้าผู้ขอเป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนหรือบริษัทจำกัด คำขอต้องลงลายมือชื่อบุคคล
ที่ได้รับมอบอำนาจให้เป็นผู้แทนของหุ้นส่วนจดทะเบียนบริษัทจำกัดนั้น

เจ้าพนักงานอาญาใหญ่ขอจดทะเบียน เสนอพระยานหลักฐานในเรื่องข้อ
สัญญาติ ตราสารจัดตั้งตามพระราชกำหนดกฎหมายหรือกฎหมายต่างประเทศ และให้
เสนอข้อความในเรื่องอันเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้จัดการ ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น
และตัวแทน หรือสถานที่ส่งบัตรหมายถึงได้ในประเทศสยาม ถ้ามี

ข้อ 4. นอกจากแบบเครื่องหมายการค้าซึ่งจดทะเบียนนั้นเองที่พิมพ์ไว้หรือติด
อยู่ในคำขอตามแบบ ค.ม. 1 นั้นแล้ว ผู้ขอต้องส่งแบบเครื่องหมายการค้าเดียวกันต่อนาย
ทะเบียนอีก 4 ชิ้น แยกพิมพ์ไว้หรือติดไว้ในแบบ ค.ม. 2 ชิ้นละแผ่น

แบบเครื่องหมายการค้าเหล่านี้ต้องตีพิมพ์ หรือพิมพ์ถอนลาย โดยวิธีซึ่งจะอยู่
ใตโทษและแสดงรูปเครื่องหมายชัดเจน

ข้อ 5. เครื่องหมายการค้าอันนี้ ถ้าจะพึงทำได้ให้ส่งตามขนาดที่เป็นจริง

เครื่องหมายการค้าซึ่งมีขนาดเล็กกว่าช่องว่างในแบบ ค.ม. 1 และ ค.ม. 2
นั้นจะทำแบบตัวอย่างขยายขนาดให้ใหญ่ขึ้นก็ได้

เครื่องหมายการค้าซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าช่องว่างดังกล่าวแล้วจะขอส่วนให้เล็กลง
ก็ได้ หรือฉีกปิดบนผ้าลินินหรือผ้าถอนลายหรือสิ่งอื่น ๆ ซึ่งนายทะเบียนเห็นสมควรก็ได้
ผ้าซึ่งติดแบบเครื่องหมายการค้าไว้นั้นให้ปิดช่องว่างซึ่งกล่าวมาแล้ว ถ้าเหลือให้พับเข้าไป

ข้อ 6. ถ้านายทะเบียนเห็นสมควรจะเรียกให้ผู้จดทะเบียนส่งแม่พิมพ์เพื่อ
ประกาศในหนังสือจดหมายเหตุแสดงรายการเครื่องหมายการค้า แม่พิมพ์นั้นจะต้องกว้าง
ยาวไม่เกินด้านละ 5 เซนติเมตร ถ้าผู้จดทะเบียนส่งแม่พิมพ์เกินขนาดนี้ไซ้ นายทะเบียน
จะสั่งให้ลดขนาดแม่พิมพ์ลงจนเท่าขนาดที่กำหนดไว้ก็ได้ ถ้าผู้จดทะเบียนลดขนาดแม่พิมพ์ลง
ให้ไม่ได้ก็ดี หรือถ้านายทะเบียนยอมรับแม่พิมพ์เกินขนาดด้วยเหตุอื่นก็ดี ผู้จดทะเบียนจะต้อง
เสียค่าธรรมเนียมเพิ่มจะเพาะส่วนที่เกินขนาดตามอัตราซึ่งกำหนดไว้ท้ายกฎเสนาบดี

ข้อ 7. การขอแก้คำผิดหรือการขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมคำขอจดทะเบียนหรือ
เอกสารอันเกี่ยวกับการขอจดทะเบียนให้ใช้แบบ ค.ม. 3 คำแสดงปฏิเสธให้ใช้แบบ ค.ม. 4

การจดทะเบียน

ข้อ 8. เมื่อนายทะเบียนพิจารณาเห็นควรรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า รายใด นายทะเบียนพึงยื่นให้คำขอจดทะเบียนนั้นประกาศในหนังสือจดหมายเหตุแสดงรายการเครื่องหมายการค้า

ในประกาศนั้นให้แสดง

- (ก) เลขที่และวัน เดือน ปี ในคำขอ
- (ข) เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียน
- (ค) จำพวกสินค้า และชนิดสินค้าแห่งจำพวก ซึ่งจะใช้เครื่องหมายการค้า
- (ง) ชื่อ สำนัก และอาชีพะกับสำนักงานการค้าหรือสถานที่ส่งบัตรหมายถึงได้

ในประเทศสยามแห่งเจ้าของหรือตัวแทน ถ้ามีและ

- (ง) ข้อไขหรือข้อจำกัด และรายการอื่น ๆ ที่นายทะเบียนเห็นจำเป็นแสดง

ข้อ 9. คำร้องคัดค้านการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้ใช้แบบ ค.ม. 5 คำโต้แย้งคำร้องคัดค้านให้ใช้แบบ ค.ม. 5 ก. คำขอจดทะเบียนตามข้อสัญญาให้ใช้แบบ ค.ม. 5 ข. คำแจ้งว่าไต่ฟ้องคดีในศาลแล้วให้ใช้แบบ ค.ม. 5 ค.

อุทธรณ์จากนายทะเบียนต่อเสนาบดีให้ใช้แบบ ค.ม. 6

ข้อ 10. ในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในนายทะเบียนจกรายการ ค้างต่อไปลงในทะเบียน คือ

- (ก) เลขที่และวัน เดือน ปี ในคำขอ
- (ข) เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน
- (ค) จำพวกสินค้า และชนิดสินค้าแห่งจำพวก ซึ่งจะใช้เครื่องหมายการค้า
- (ง) ชื่อ สำนัก และอาชีพะของเจ้าของและของตัวแทนถ้ามีและสำนักงานการค้า หรือสถานที่ส่งบัตรหมายถึงผู้นั้น ๆ ใดในประเทศสยาม

(ง) ข้อไข ข้อจำกัด การแสดงปฏิเสธและสารสำคัญอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นจำเป็นแสดง

- (จ) เลขที่และวันเดือนปีที่จดทะเบียน
- (ฉ) ทะเบียนแบบตัวอย่างเล่มที่เท่าใด หน้าเท่าใด

ข้อ 11. หนังสือคู่มือรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้ใช้แบบ ค.ม. 7 และอธิบดีกรมทะเบียนการค้าเป็นผู้ลงนามและประทับตรากรมทะเบียนการค้า

การเปลี่ยนแปลงและการโอนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน

ข้อ 12. คำขอจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงหรือการโอนเครื่องหมายการค้าที่ใดจดทะเบียนแล้วให้ใช้แบบ ค.ม. 8, 8 ก. หรือ 8 ข. แล้วแต่เรื่อง

เมื่อผู้ขอขึ้นคำร้องแล้ว เจ้าพนักงานจะออกใบรับให้

ต่ออายุการจดทะเบียน

ข้อ 13. คำขอต่ออายุเครื่องหมายการค้านี้ให้ใช้แบบ ค.ม. 9

เมื่อผู้ขอขึ้นคำร้องแล้ว เจ้าพนักงานจะออกใบรับให้ และออกหนังสือคู่มือต่ออายุให้เป็นสำคัญ

หมายเหตุ ข้อ 9 ถูกยกเลิก ตามกฎกระทรวง ข้อ 1 ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2504)

ภาคผนวก ค

ครุฑ

คำสั่งกรมตำรวจ

ที่ 305/2530

เรื่อง ตั้งหน่วยเฉพาะกิจป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจและการเงิน

เนื่องจากในปัจจุบันอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจและการเงิน ได้ทวีความรุนแรง และมีขอบข่ายการดำเนินงานอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งในเรื่องนี้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ และกรมตำรวจก็มีนโยบายแนชัดในการที่จะปรับปรุงการปฏิบัติงานใหม่ประสิทธิภาพมากขึ้น โดยพิจารณาคัดเลือกเจ้าหน้าที่ตำรวจจากหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้อยู่แล้ว มาร่วมปฏิบัติงานอันได้แก่ กองปราบปรามและกองทะเบียนคนต่างด้าวและภาษีอากร รวมทั้งผู้ที่มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์จากหน่วยอื่นมาสมทบด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจและการเงินมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้สามารถรองรับภารกิจในค่านนี้ ตามมติของคณะกรรมการเฉพาะกิจ พิจารณาข้อเสนอการปรับปรุงกรมตำรวจ (เมื่อปี 2529) ในคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ และระเบียบบริหารราชการแผ่นดินสำนักนายกรัฐมนตรี จึงให้ตั้งหน่วยเฉพาะกิจป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจและการเงิน กรมตำรวจ ขึ้นประกอบด้วย 3 ส่วน คือ.-

- ส่วนที่ 1 คณะกรรมการกำหนดนโยบายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจและการเงิน
- ส่วนที่ 2 ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจและการเงิน
- ส่วนที่ 3 ชุดปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจและการเงิน

ทั้งนี้ ใ้หน่วยเฉพาะกิจป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน มีภารกิจและหน้าที่รับผิดชอบ การจัดตั้งหน่วยและขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

1. ภารกิจและหน้าที่รับผิดชอบ

หน่วยเฉพาะกิจป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน มีภารกิจและหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามความผิดใน 2 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1.1 ความผิดเกี่ยวกับการเงินและการธนาคาร

ความผิดเกี่ยวกับการเงินและการธนาคาร โดยเฉพาะคดีที่ธนาคารชาติ ธนาคารพาณิชย์ บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ บริษัท เครดิตเอชซีเออร์ เป็นผู้เสียหาย หรือผู้ต้องหา รวมทั้งความผิดเกี่ยวกับกฎหมายปริวรรตเงินตรา กฎหมายการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน การฉ้อโกงโดยเอกสารที่ผ่านทางธนาคารในการส่งสินค้าทางทะเล ทางอากาศ หรือทางภาคพื้นดินไปยังต่างประเทศ การฉ้อโกงด้วยการใช้เอกสารเลตเตอร์ออฟเครดิต หรือเอกสารการโอนเงิน หรือตั๋วแลกเงินระหว่างประเทศปลอม การฉ้อโกงด้วยการใช้พันธบัตร สิทธิบัตร หรือใบหุ้นปลอม หรือใช้โดยมิชอบ การฉ้อโกง ในการซื้อขายในตลาดค้าผลิตภัณฑ์ล่วงหน้า การฉ้อโกงในการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การฉ้อโกงด้วยการใช้บัตรเครดิต ตั๋วแลกเงินเดินทางระหว่างประเทศปลอม การฉ้อโกงหรือหลักทรัพย์ จากเครื่องจ่ายเงินอัตโนมัติ ไม่ว่าจะด้วยการใช้บัตรเบิกเงินปลอมหรือการใช้บัตรโดยทุจริต

1.2 ความผิดเกี่ยวกับการค้าและการพาณิชย์

ความผิดเกี่ยวกับการค้าและการพาณิชย์ โดยเฉพาะการฉ้อโกงและฉ้อฉลในการซื้อขายสินค้าจำนวนมาก การล้มละลายโดยฉ้อฉล การให้หรือโอนยักย้ายถ่ายเททรัพย์สินของนิติบุคคลในทางการค้าโดยมิชอบ การปลอมแปลงใบสั่งสินค้า หรือสัญญาทางการค้า การจัดตั้งนิติบุคคลโดยมิชอบ การโกงโดยใช้เทคโนโลยีแผนใหม่ เช่น การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์หรือเทเลกราฟปลอม การปลอมแปลงดวงตราไปรษณียากรและอากรแสตมป์ การฉ้อโกงทางการค้า

โดยใช้อุบาย การฉ้อโกงบริษัทประกันภัย การฉ้อโกงและปลอมแปลงบัตรโดยสารยานพาหนะในการเดินทาง หรือเอกสารเดินทาง การเปิดเผยความลับทางการค้าและทรัพย์สินทางปัญญา การละเมิดลิขสิทธิ์ทางวรรณกรรมและศิลปกรรม ความผิดเกี่ยวกับสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้า รวมทั้งคดีความผิดเกี่ยวกับการค้าและการพาณิชย์ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นความผิดระหว่างประเทศด้วย

2. การจัดตั้งหน่วย

2.1 คณะกรรมการกำหนดนโยบายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงินมีอำนาจหน้าที่ดังนี้.-

(1) กำหนดนโยบาย แนวทางในการดำเนินงาน ตลอดจนแผนการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน ตามภารกิจหรือลักษณะงานในข้อ 1 เสนอกรมตำรวจพิจารณาสั่งการ

(2) พิจารณากลับกรองพฤติการณ์หรือลักษณะในการกระทำของบุคคล กลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคลที่น่าเชื่อว่าเป็นการกระทำความผิดตามลักษณะในข้อ 1 ซึ่งได้รับรายงานจากศูนย์อำนวยการฯ เสนอกรมตำรวจพิจารณาอนุมัติให้ชุดปฏิบัติการฯ ทำการสืบสวนสอบสวน และจับกุมผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมาย หรือส่งเรื่องให้ตำรวจหน่วยอื่นเป็นผู้ดำเนินการ

(3) ศึกษาและกำหนดลักษณะการกระทำหรือความผิดอื่นอันเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ 1 เสนอกรมตำรวจพิจารณามอบหมายให้ชุดปฏิบัติการฯ รับผิดชอบดำเนินการ

(4) ควบคุม กำกับ ดูแลและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยเฉพาะกิจฯ ให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง มาตรการและแผนของกรมตำรวจ

(5) ให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยให้ประธานกรรมการเป็นผู้กำหนด วัน เวลาและสถานที่ประชุม เว้นแต่มีเหตุผลสมควรก็ให้ประธานกรรมการเป็นผู้สั่งหรือเลื่อนการประชุมได้เป็นครั้งคราวตามความจำเป็น ในกรณีที่มีเรื่องพิเศษหรือเรื่องด่วนที่จะต้องพิจารณาก็ให้ประธานกรรมการมีอำนาจเรียกประชุมเป็นกรณีพิเศษ นอกเหนือจากการประชุมตามปกติได้

(6) ให้คณะกรรมการฯ พิจารณาเสนอกรมตำรวจ เพื่อจัดตั้งชุดปฏิบัติการฯ เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม นอกเหนือจากที่จัดตั้งไว้แล้ว

(7) ให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจเรียกเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในสังกัดกรมตำรวจมาชี้แจงจัดส่งข้อมูล หรือเอกสารต่อคณะกรรมการฯ ได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ให้ผู้เกี่ยวข้องให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ โดยถือเป็นภารกิจเร่งด่วน

(8) ให้ประธานคณะกรรมการฯ มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อช่วยเหลืองานของคณะกรรมการฯ ได้ตามความเหมาะสม

(9) พิจารณาคำเนิกราคันอื่น ๆ ตามที่กรมตำรวจมอบหมายเป็นการเฉพาะเรื่อง

2.2 ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจและการเงิน

ให้ศูนย์อำนวยการฯ ตั้ง ณ กองบังคับการกองทะเบียนคนต่างด้าวและภาษีอากร ถนนสาทรเหนือ โทร. 234-0059 มีหน้าที่ในการนำนโยบายแนวทางตลอดจนมาตรการในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจและการเงินของกรมตำรวจ ไปปฏิบัติให้บังเกิดผลอย่างแท้จริง พร้อมทั้งให้ออกแผนปฏิบัติการ มอบหมายภารกิจและหน้าที่รับผิดชอบของชุดปฏิบัติการให้ชัดเจนและให้มีการปรับแผนทุกระยะ ทำหน้าที่ฝ่ายอำนวยการ และสนับสนุนด้านธุรการต่าง ๆ แก่ชุดปฏิบัติการ พร้อมทั้ง มีหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแล และติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของชุดปฏิบัติการฯ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีผู้บังคับการกองทะเบียนคนต่างด้าวและภาษีอากร เป็นผู้อำนวยการศูนย์ฯ และเนื่องจากศูนย์อำนวยการฯ มีหน้าที่รับผิดชอบหลายด้าน จึงให้แบ่งงานออกเป็น 4 ฝ่ายดังนี้.-

(1) ฝ่ายธุรการและกำลังพล

มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านธุรการ สารบรรณและงานเกี่ยวกับกำลังพลต่าง ๆ ของศูนย์อำนวยการฯ และชุดปฏิบัติการฯ

(2) ฝ่ายสถิติข้อมูลและวิเคราะห์

มีหน้าที่รับผิดชอบงานรวบรวม ประเมินและวิเคราะห์สถิติข้อมูล ข่าวสาร จัดทำรายงานและกระจายข่าว ตลอดจนจัดทำสรุปผลการดำเนินงานของชุด

ปฏิบัติการฯ เสนอผู้อำนวยการศูนย์ฯ ทราบทุกสัปดาห์ เพื่อนำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการฯ เป็นประจำทุกเดือน

(3) ฝ่ายแผนและประเมินผล

มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำ วิเคราะห์และปรับแผน ตลอดจนวาง มาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน รองรับนโยบาย และแผนของกรมตำรวจพร้อมทั้ง ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนและมาตรการที่กำหนดไว้

(4) ฝ่ายสนับสนุน

มีหน้าที่รับผิดชอบด้านกำลังบำรุง การสื่อสาร การพัสดุ ยานพาหนะ และการเงิน

2.3 ชุดปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเศรษฐกิจและการเงิน

ประกอบด้วยนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรระดับผู้กำกับการขึ้นไป เป็นหัวหน้าชุด โดยแต่ละชุดจะรับผิดชอบปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจในข้อ 1 ลักษณะใดลักษณะหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งในขั้นแรกนี้ให้มีชุดปฏิบัติการฯ ปฏิบัติหน้าที่ ตามข้อ 1.1 จำนวน 3 ชุด คือชุดปฏิบัติการที่ 1, 2, 3 และข้อ 1.2 จำนวน 2 ชุด คือ ชุดปฏิบัติการที่ 4 และ 5 และให้ชุดปฏิบัติการ มีหน้าที่ ดังนี้.-

(1) สืบสวนหาข่าวเกี่ยวกับบุคคล กลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีพฤติการณ์น่าสงสัยว่าจะกระทำความผิดในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ตามข้อ 1 สำหรับความผิดในลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการเงิน ให้รายงานศูนย์อำนวยความสะดวกฯ เพื่อรวบรวมเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการฯ พิจารณา

(2) ในกรณีที่ได้รับคำร้องทุกข์ หรือสืบทราบว่า มีบุคคล กลุ่มบุคคลหรือนิติบุคคลใดที่มีพฤติการณ์น่าสงสัยว่าจะกระทำความผิดลักษณะใดลักษณะหนึ่งตาม ข้อ 1 ให้นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาขออนุมัติกรมตำรวจ ให้ชุดปฏิบัติการฯ ทำการสืบสวนสอบสวนและจับกุมผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยให้ถือปฏิบัติตามขอบเขตอำนาจหน้าที่และขั้นตอนในการดำเนินงานที่กำหนดไว้ใน ข้อ 3

(3) สรุป ประมวลปัญหา อุปสรรคและข้อขัดข้องในการดำเนินงานให้ศูนย์อำนวยความสะดวกฯ ทราบ เพื่อพิจารณาหาทางแก้ไขหรือนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการฯ พิจารณา

3. ขอบเขตอำนาจหน้าที่และขั้นตอนในการดำเนินงาน

3.1 ใ้หน่วยเฉพาะกิจป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทาง เศรษฐกิจและการเงิน มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน เฉพาะลักษณะความผิดที่กำหนดไว้ในข้อ 1 สำหรับลักษณะความผิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงิน ให้เสนอที่ประชุมคณะกรรมการฯ พิจารณา เมื่อกรมตำรวจอนุมัติแล้วจึงจะดำเนินการได้

3.2 ในกรณีที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือสืบทราบว่ามีบุคคล กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคลใด มีพฤติการณ์น่าสงสัยว่าจะกระทำความผิดตามลักษณะที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ให้นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการฯ พิจารณา เพื่อเสนอขออนุมัติกรมตำรวจ ให้ชุดปฏิบัติการฯ ทำการสืบสวนและรวบรวมหลักฐานทุกราย

3.3 หากการสืบสวนตามข้อ 3.2 เป็นที่เชื่อได้ว่าการกระทำความผิดเกิดขึ้น ให้นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการฯ พิจารณาเพื่อขออนุมัติกรมตำรวจ ให้ชุดปฏิบัติการฯ ทำการจับกุมผู้กระทำความผิดและสอบสวนดำเนินคดี หรือร่วมสอบสวนหรือส่งเรื่องให้ตำรวจหน่วยอื่นเป็นผู้ดำเนินการแล้วแต่กรณี

3.4 ในกรณีที่สถานีตำรวจท้องที่ที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือสืบทราบว่ามีบุคคล กลุ่มบุคคล หรือนิติบุคคลใด มีพฤติการณ์น่าสงสัยจะกระทำความผิดตามลักษณะที่กำหนดไว้ในข้อ 1 หากมีวงเงินเกินกว่า 5 ล้านบาท หรือเป็นการกระทำในรูปขบวนการ ให้แจ้งผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการฯ ทราบ เพื่อนำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการฯ พิจารณาขออนุมัติ กรมตำรวจ ให้ชุดปฏิบัติการฯ ทำการสอบสวนหรือร่วมทำการสอบสวนหรือส่งเรื่อง ให้ตำรวจหน่วยอื่นเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการต่อไปแล้วแต่กรณี

3.5 ในการสืบสวนสอบสวน หรือจับกุมผู้กระทำความผิดในกรณีที่ได้รับอนุมัติจากกรมตำรวจและหากเกินขีดความสามารถของชุดปฏิบัติการฯ ให้เสนอกรมตำรวจพิจารณา สั่งการ ใ้หน่วยอื่นสนับสนุนตามความเหมาะสม

3.6 การควบคุมตัวผู้ต้องหาในกรณีที่ชุดปฏิบัติการเป็นผู้ทำการจับกุมให้ควบคุมไว้ ณ ที่ทำการกองทะเบียนคนต่างดาวและภาษีอากร หรือนำไปฝากควบคุมยังสถานที่คุมขังที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้อุปบัติตามระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด

3.7 ในการจับกุมผู้กระทำความผิดนั้น ให้ถือปฏิบัติตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 โดยเคร่งครัด

4. การรายงาน

4.1 ในชุดปฏิบัติการฯ รายงานผลการดำเนินงาน ตลอดจนปัญหา อุปสรรค และข้อขัดข้องต่อศูนย์อำนวยการฯ เพื่อเสนอที่ประชุมคณะกรรมการฯ ผ่านเลขานุการเป็นประจำทุกเดือน

4.2 ในกรณีที่มึเรื่อง เร่งด่วน ให้รายงาน โดยตรงต่อประธานกรรมการฯ และอธิบดีกรมตำรวจในทันที

4.3 ให้คณะกรรมการฯ รายงานผลการดำเนินงาน เสนอกรมตำรวจทราบ ทุกระยะ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป.

สั่ง ณ วันที่ 2 เมษายน 2530

พลตำรวจเอก ณรงค์ มหานนท์
(ณรงค์ มหานนท์)
อธิบดีกรมตำรวจ

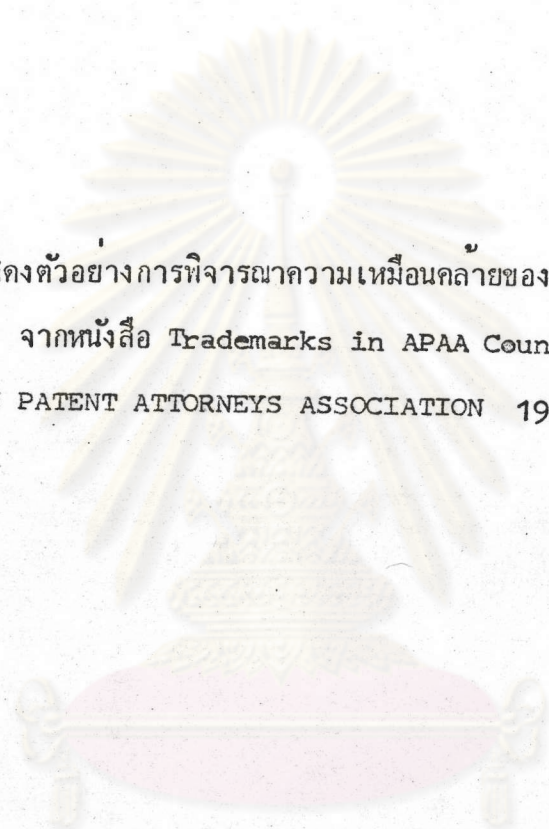
สำเนาถูกต้อง

พ.ต.ต. อุดม รักศีลธรรม

(อุดม รักศีลธรรม)

สว.ผ.6 วผ.

ภาคผนวก ง

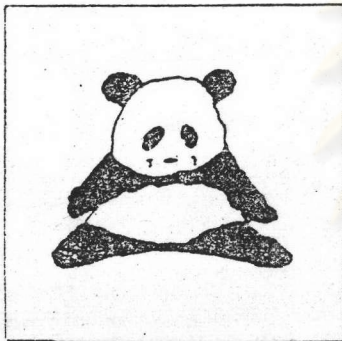
ภาพแสดงตัวอย่างการพิจารณาความเหมือนคล้ายของเครื่องหมายการค้า
ในประเทศญี่ปุ่น จากหนังสือ Trademarks in APAA Countries
จัดทำโดย ASIAN PATENT ATTORNEYS ASSOCIATION 1985

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A. A design mark vs. a design mark

- (i) In the following examples, the Japanese Patent Office (or the Courts) held the marks similar on the ground that the marks have the same sound and meaning.

Trial No.
(Case No.)
and Date of
Decision

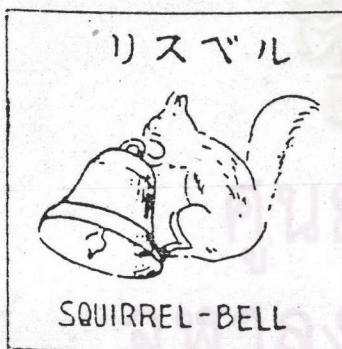

vs.

47-6338

March 11, 1974

vs.

40-7885

July 12, 1967

vs.

43-2516

March 6, 1969

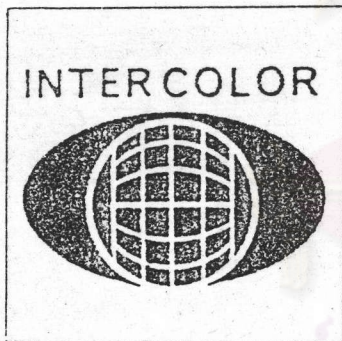

vs.

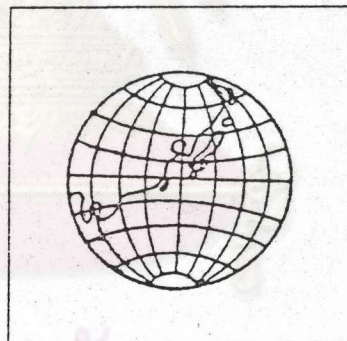

41-3091

October 1, 1969

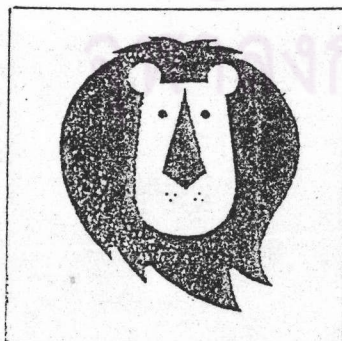

vs.

45-4223

January 28, 1972

vs.

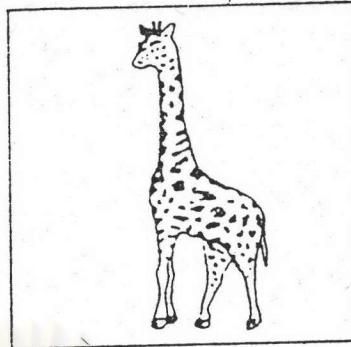

45-3091

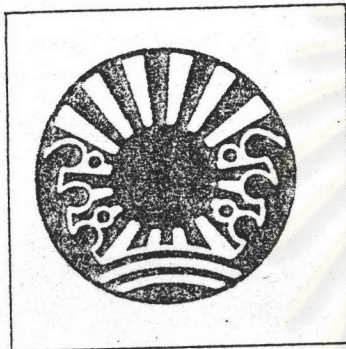
December 25, 1971

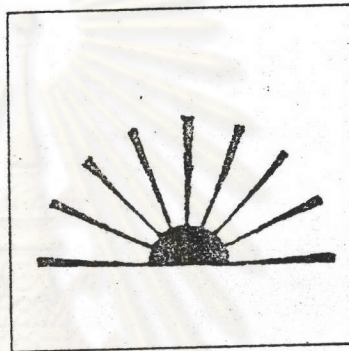
vs.

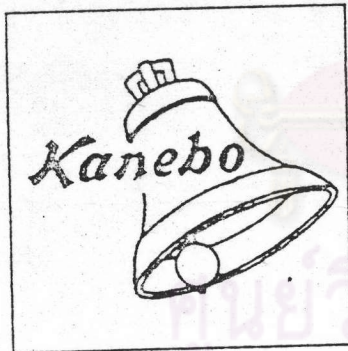
16-(Gyo-na)-1959
January 31, 1963

vs.

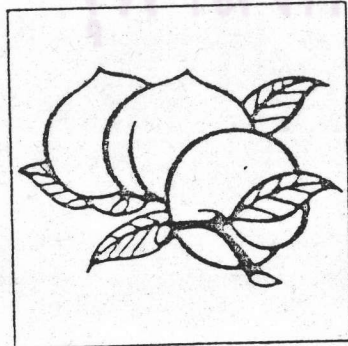
42-3512
January 23, 1968

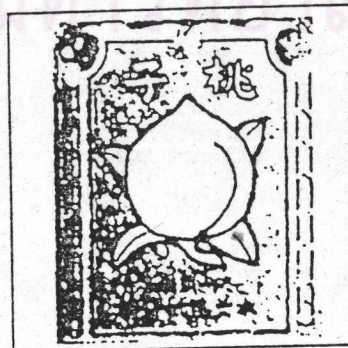
vs.

41-3099
July 24, 1968

vs.

42-7056
November 30, 1968

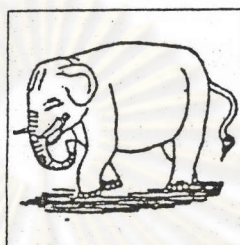
- (11) In the following examples, the Japanese Patent Office held the marks not similar on the ground that, the marks have the different sound and meaning.

Trial No.
and Date of
Decision

(Moon Elephant)

vs.

(Elephant)

38-606

October 8, 1976

(Double Sun)

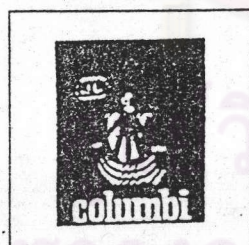
vs.

(Sun)

42-6735

February 7, 1977

(Sailing Ship)

vs.

(Viking Ship)

44-4329

April 2, 1976

(Chrysanthemum)

vs.

(Marguerite)

46-4448

April 9, 1974

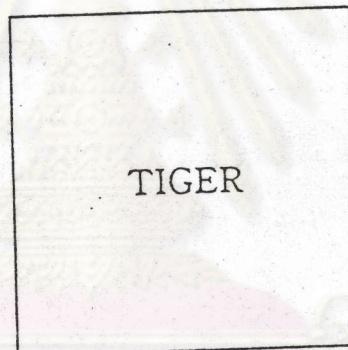
B. A designing mark vs. a word mark

In the following examples, the Japanese Patent Office (or the Court) held the marks similar on the ground that the marks have the same sound and meaning.

Trial No:
(Case No.)
and Date of
Decision

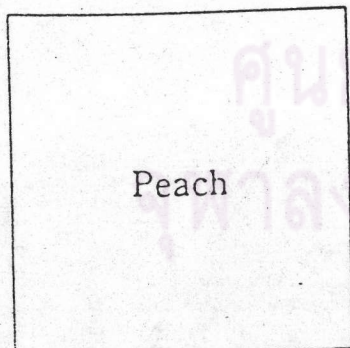

vs.

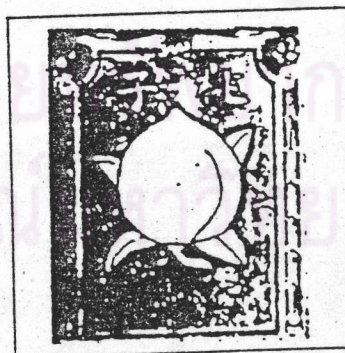

39-628

January 5, 1977

vs.

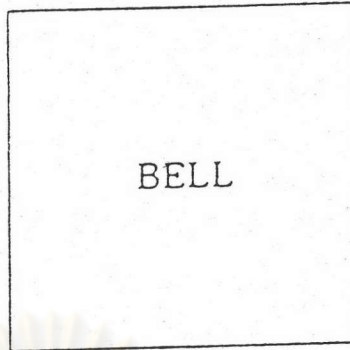

40-2051

May 17, 1966

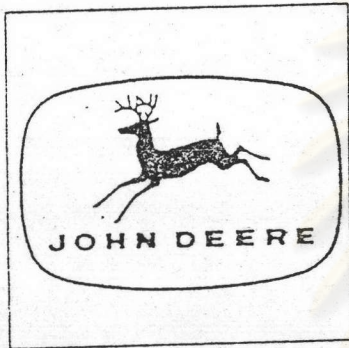

vs.

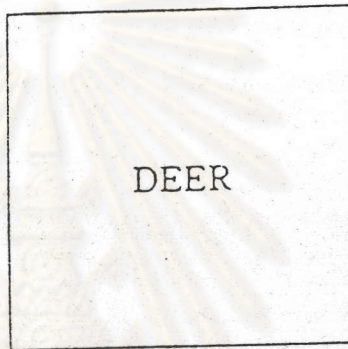

40-7219

February 6, 1967

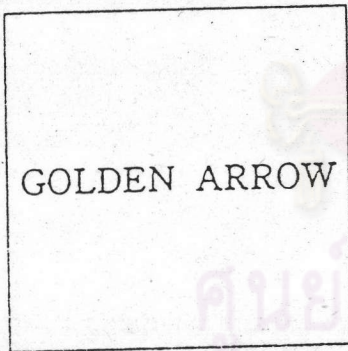

vs.

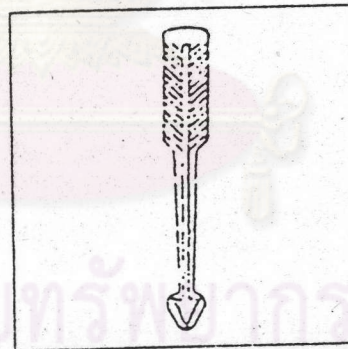

41-3679

March 9, 1967

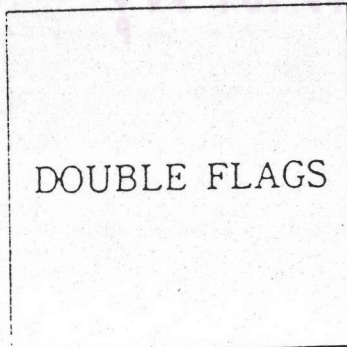

vs.

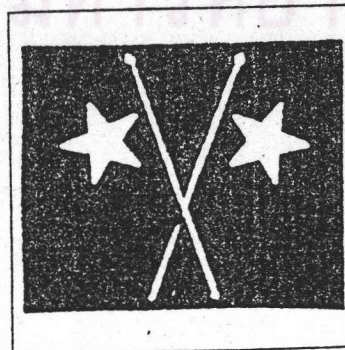

146-(Gyo-na)-1963

March 9, 1965

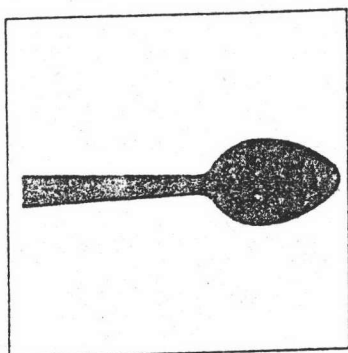

vs.

41-6776

August 17, 1968

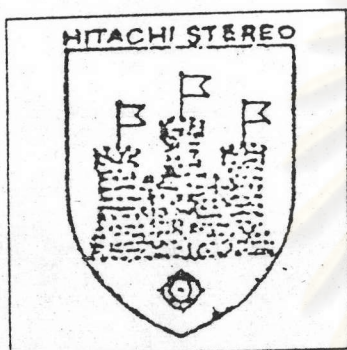

vs.

Spoon

45-2064

December 24, 1971

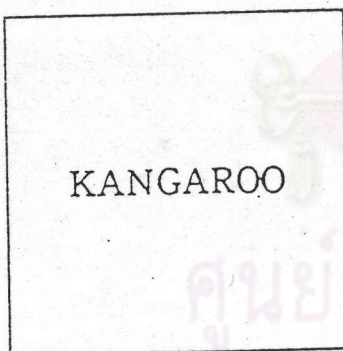

vs.

CASTLE

46-9248

August 10, 1973

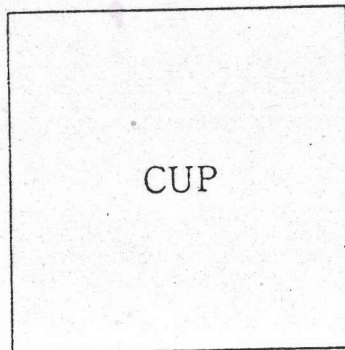

vs.

46-9287

September 9, 1973

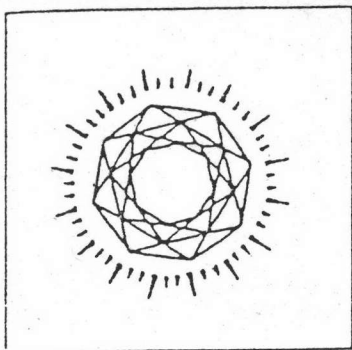

vs.

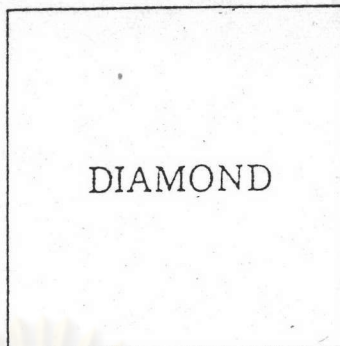

46-1005

April 9, 1974

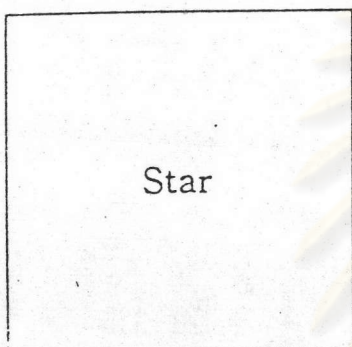

vs.

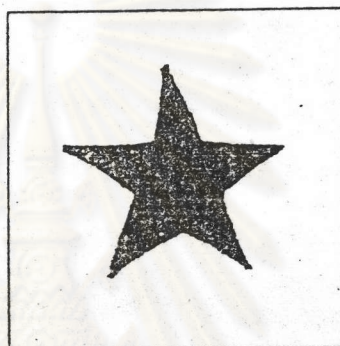

42-4242

July 18, 1969

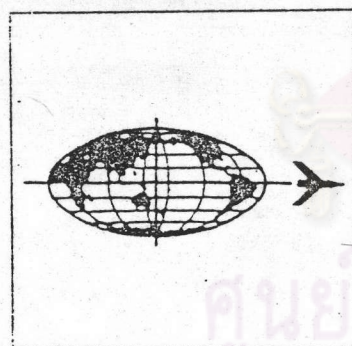

vs.

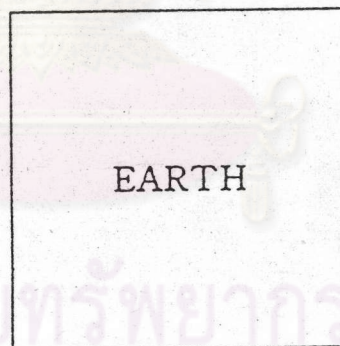

43-5575

August 4, 1970

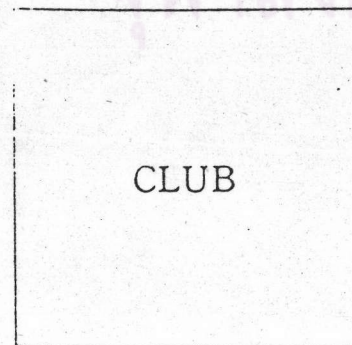

vs.

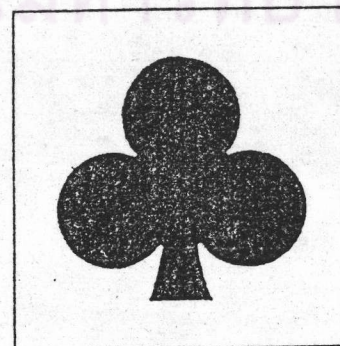

42-4555

October 8, 1970

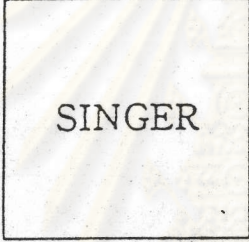

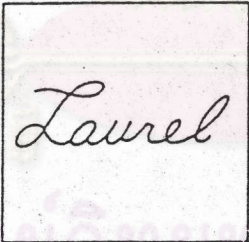
vs.

44-7237

April 15, 1971

The above-mentioned Guideline is also applicable to judgements in Courts. However, judgements on similarities of trademarks between the Japanese Patent Office and Courts are sometimes different. This difference is mainly due to the fact that, while a judgement by the Japanese Patent Office tends to be formal and standardized, Courts judge each case separately according to the circumstances of each case. The following examples show this difference.

		Patent Office	Court	Date of Decision	
	vs.		not similar	similar	Feb. 2, 1970
	vs.		similar	not similar	Nov. 14, 1974
ALINAPON	vs.	ALINAMIN	not similar	similar	Jul. 13, 1976

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอรทิพย์ ตัณฑประศาสน์ เกิดวันที่ 18 ธันวาคม 2497 กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ พ.ศ. 2515 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2519 ได้รับวุฒิปริญญาตรีทางวิชาการ สาขาการระหว่างประเทศ จากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2521 สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต จากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อปี พ.ศ. 2524 ได้รับวุฒิปริญญา สาขา Effective Marketing of Service จากสถาบัน ACADEMIC ASSOCIATES ประเทศสิงคโปร์ เมื่อปี พ.ศ. 2525 เคยทำงานที่บริษัท Mike's Overseas Employment Service จำกัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 - 2529 โดยลาออกจากบริษัทเพื่อทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2529 ในตำแหน่งสุดท้ายคือ ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ

ศูนย์บริการ
 ทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย